

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕

จิตพระอรหันต์ไม่มีคำว่าทุกข์

เทศน์ที่บุรีรัมย์บ่ายโมงครึ่ง เราจะถ่ายทอดสดทั่วประเทศวันนี้ช่อง ๑๑ ให้ฟังทั่วประเทศไทย วันนี้จะว่าจะออกจากนี้ประมาณ ๙ โมง ถึงร้อยเอ็ดกะว่า ๑๑ โมงครึ่งอยู่ในยานั้น วันนั้นไปดูว่าทาง ๑๖๐ ถ้าทางดีชั่วโมงครึ่งก็ถึงแล้ว บ่ายโมงครึ่งเทศน์ก็ต้องเร่งเครื่องบ้าง จากนั้นไปประมาณไม่เลย ๒ ชั่วโมง ๒๐ นาที ถึงร้อยเอ็ด จากนั้นพักไม่นานนะ เขานิมนต์ไปแวะที่โรงสีเขาจะเลี้ยงอาหารตอนกลางวัน ก็เรายังไม่ถึงกลางวันมันก็ยังไม่หิวแหละ เขาจะเลี้ยงอาหารกลางวันผู้ติดตาม พักไม่นานแล้วออกเลย เพราะเวลามันจำกัด ๆ วันนี้ใครอยากฟังเทศน์หลวงตาให้เปิดช่อง ๑๑ นะ เขาถ่ายทอดสดช่อง ๑๑ วันนี้บ่ายโมงครึ่ง ตามที่กำหนดไว้บ่ายโมงครึ่ง ถ้าหากว่าไม่แวะร้อยเอ็ดก็ไม่มีปัญหาอะไร ฟุ้งทีเดียวถึงโน้นก็ประมาณเที่ยงครึ่งเท่านั้น ถึงแล้ว

นี่จะไม่ให้เลย ๙ โมงเป็นอย่างช้า เพราะเราดูเวลานี้ถ้าเขาไม่ถ่ายทอดสดเราก็ไม่ว่าอะไร ถ้าถ่ายทอดสดก็ควรให้ตรงเวลาที่คนทั้งประเทศเขาจะจ้องฟัง เคลื่อนไม่ติดเลย จึงต้องมีรีบเร่งบ้าง ถ้าออกก่อน ๙ โมงได้ก็จะดีวันนี้เนะ ไปก็จะไปติดอยู่ที่โรงสีใหญ่เสียสมหมาย ติดอยู่นั้นเราก็จะจี๋เลย เราก็จะไปของเรา โรงสีไม่ใช่ผู้เทศน์นะ หลวงตาเป็นผู้เทศน์ต่างหาก เราจะว่าอย่างนี้ คนคิดว่าจะมากนะงานท่านสุวัจน์ ท่านก็เป็นผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบเป็นประจำมานาน สม่่าเสมอไม่มีอะไร ๆ เลย นื่องค์หนึ่งเป็นผู้ปฏิบัติสม่ำเสมอ ครูอาจารย์ก็ถูกต้องเหมาะสมด้วยคือท่านอาจารย์ฝั้น ท่านอาจารย์ฝั้นก็เกี่ยวข้องกับหลวงปู่มั่น ไปมาหาสู่กันเสมอ ท่านก็ติดตามมาเรื่อย แต่ท่านอยู่กับท่านอาจารย์ฝั้น คั่นกันมานานแล้วแหละ

ท่านเคยไปสหรัฐ แต่เราไม่เคยไป ไปแค่อังกฤษนี่เข็ดเลยเทียว พอค่อนข้างเท่านั้นมั้ง ค่อนข้างจะไปสหรัฐนะ แค่นั้นเข็ดแล้ว เขามานิมนต์ไปอังกฤษเป็นประจำเบื้องต้น บอกไม่ไป ตัดขาด อย่ามานิมนต์อีกนะบอกตรง ๆ เราเข็ดยังไม่ถอย ยังเข็ดตลอดโอ้ย นั้งหลังจะหัก นั้งมาจากอังกฤษกว่าจะถึงเมืองไทยเรา ๑๔ ชั่วโมง ชั้นที่หนึ่งแน่นหมดเลยเชียวนะ จนขยับเขยื้อนไปไหนไม่ได้ เวลาไปมันว่างชิ ชั้นที่หนึ่งมีสองสามคน ชั้นสองเต็มไปหมด มันก็สนุกเอกเขนกละชี ไปชั้นหนึ่งไม่มีคน มีสองสามคน เขาก็อยู่มุ่มโน้น เรากับพระฝรั่งอยู่ทางด้านนี้ มันว่างสบาย จากนั้นก็เข้าไปห้องเครื่องเขาไปคุยกับเขา ท่านปัญญาพาเข้าไป เรามันคนชุกชน ไปนี้ถามตรงนั้นแล้วถามตรงนี้ ถามชอกแซกเส้นนี้ไปไหน ๆ คือเขาไปตามเส้นใช้ไหม ว่าเวลานี้เราไปเส้นไหน ว่าไปเส้นนี้ ไป

อังกฤษ ท่านปัญญาท่านก็เป็นวิศวกรมา ท่านทำเป็นหมดเครื่องยนต์กลไก เวลาถาม ไม่มีติดเลย

เออ เตรียม พอเรียบบร้อยก็ไปเลย ไม่กำหนด ๙ โมงนี่ล่ะ มันเกี่ยวกับถ่ายทอดสดวันนี้ ตอนบ่ายโมงครึ่งเทศน์ถ่ายทอดสด จะได้ฟังทั่วประเทศไทยแหละวันนี้ หลวงตาเป็นองค์เทศน์ มีถ่ายทอดสดเขาจะต้องจอต้อต่อเวลา ไม่ควรจะให้เคลื่อนคลาด ที่เราเร่งก็เพราะเหตุนี้

เรื่องเทศน์ว่าการนี้เราพูดจริง ๆ เราไม่มีปัญหาอะไรเลย พี่น้องทั้งหลายฟังเสีย มันเป็นปัญหาก็คือสถานที่บุคคลมีจำนวนยังไง คนประเภทไหน ๆ จะควรเอาธรรมออกแค่ไหน ๆ พอติบพอดี นี่เป็นปัญหา ถ้าให้สะดวกจริง ๆ แล้วมีแต่นักปฏิบัติจิตตภาวนา เริ่มแต่สมณะ แล้วก็สมาธิ ปัญญาไปนู่น แล้วพุ่งเลยเหียว เราพูดจริง ๆ ไม่โอ้อวด เพราะธรรมนี้โล่งอยู่ตลอดเวลาแล้ว ที่จะแยกไปโน้นแล้วแยกไปนี่แหลม มันแยกยากนะคนหลายชั้นหลายภูมิ มีเด็กมีผู้ใหญ่ มีคนชั่วสับสนปนเป ธรรมจะแยกประเภทไหน ถ้าดีแรงก็จะถูกหัวเด็ก เข้าใจไหมล่ะ ถ้าดีเบาก็ไม่ถึงกิเลส ใจตัวอันธพาล มันหลบอยู่ข้างหลัง ดีไม่ถูก เข้าใจหรือ ถ้าเป็นเรื่องของสมาธิปัญญาแล้ว ตัวไหนมันเปิดเผย ๆ ฟาดเรื่อยทะลุไปเลย ดีไม่รัง ฟุ้ง ดีเลย ๆ นั่นเทศน์มันต่างกันนะ

ดังที่พูดวันที่ ๒ นั้นนะ ทรงธรรมประเภทนี้มาได้ ๕๓ ปีเพิ่งมาออกวันที่ ๒ ก็บ้าตัวนี้ละเป็นคนมาเหย่ บ้าตัวไหนก็ดูเอาเถอะเราไม่บอกชื่อ เหย่มันก็ผิงเลย นั้นเห็นไหมล่ะ ๕๓ ปีเคยออกเมื่อไร เพราะธรรมนี้เป็นธรรมที่เหมาะสมตลอดเวลา สมควรจะออกมากน้อยจะออก ๆ ถ้าไม่สมควรจะออก ดึงก็ไม่ออก เป็นอย่างนั้นนะธรรม ถ้าควรจะออกแล้วผางเลยทันที นี่ละธรรมพระพุทธเจ้า ผู้รู้ธรรมประเภทนี้เท่านั้นไม่ถามกันเลย รู้ทันทีทุกคน ๆ ไม่ถาม ความเหมาะสมอยู่นั้นหมดเลยที่จะออกสงเคราะห์โลกหนักเบาเล็กน้อย ธรรมดาเขาเรียกว่ามีแห่แห่งแห่ ปลาหลายขนาดชนิดปลา ขนาดละสำคัญ แห่แห่งแห่ แห่ปลาชิวแห่ปลาใหญ่แห่ปลาฉลาม มันหลายแห่ทอดลง ถ้าปลาฉลามครอบที่เดียวปั้งเลยเหียว ปลาชิว อู๊ย ไม่ทราบจะเก็บเอาตัวไหนต่อตัวไหน เก็บตัวนี้ตัวนั้นดีต้อออก ๆ อยู่อย่างนั้น ปลาฉลามตัวเดียวพอ ผางลงไปทีเดียวพอเลย

นี่ละธรรมะของพระพุทธเจ้าทำทวยโลกมานานเท่าไร นี่ก็พระพุทธเจ้ายกขึ้นมาทำทวยความจริงต่อโลกทั้งหลาย ให้เราฟังทุกคน ๆ มีแต่กิเลสเป็นเจ้าหน้าเจ้าตา เจ้าอำนาจบาตรหลวง ทั้ง ๆ ที่มันเป็นกองมูตรกองคูด มันเสกสรรปั้นยอตตัวเองขึ้นไปเป็นทองคำทั้งแท่ง ๆ อำนาจของกิเลสนี้แหลม ไม่ใช่เล่นนะ เอาธรรมจับ ไม่ใช่ธรรมไม่มีอะไรจับกิเลสได้เลย กิเลสจึงหมอบยอมแต่ธรรม นอกนั้นก็เลสไม่เคยยอมอะไร ยอมแต่ธรรมเท่านั้น ถ้าเป็นธรรมจับได้หมด ฆ่าได้หมดเลย อย่างอื่นฆ่ากิเลสไม่ได้ มีแต่

กิเลสฆ่าสัตว์โลกอยู่เวลานี้ ได้รับความทนทุกข์ทรมานแสนสาหัส ตั้งแต่แสนสาหัสขึ้นมา เป็นลำดับลำดับ มีแต่กิเลสฆ่ากิเลสทำลาย กิเลสทรมานทั้งนั้น ๆ พอกิเลสสิ้นซากผาง ลงไปเท่านั้น ไม่มีอะไรเลยมาทรมาน แม้เม็ดหินเม็ดทรายไม่มี

เพราะฉะนั้นจิตพระอรหันต์จึงไม่มีคำว่าทุกข์ มีแต่ความสง่า มีแต่ความอัศจรรย์ เรียกว่า ปรหม์ สุขิ์ ความบริสุทธิ์พื้นโลกพื้นสงสารไม่มีใครจะคาดถูกเลย เจ้าของเองก็ คาดไม่ได้แต่ไม่สงสัยภายในจิตใจ นั่นต่างกันนะ เป็นธรรมอย่างนั้นธรรมพระพุทธเจ้าที่ มาสอนโลก ผู้หูหนวกตาบอดมันก็เอาหูหนวกตาบอดชนธรรม เผาอรธเผาธรรมไป ผู้ ตีก็ทะนุถนอมบำรุงรักษา ผู้ชู้มันก็เอาหัวชนเข้าเลย เอาไฟเผาเข้าไปอย่างนั้น ฟัน้องทั้ง หลายดูเสีย นี่ละหัวใจเหมือนกัน หัวใจดวงมันหนา มันหนาจริง ๆ มันไม่สนใจเลยว่า บุญว่าบาปว่านรกสวรรค์ผิดถูกดีชั่ว ไม่สนใจ จะสนใจตั้งแต่สิ่งที่เจ้าของต้องการ ก็คือ ความหนาแน่นของกิเลสนั่นเองที่มันต้องการ ก็กิเลสบังคับให้มันต้องการ มันไม่รู้ว่า ใครบังคับละชิ กิเลสก็มาเป็นตัวของตัวเสีย เราต้องการอย่างนี้ เราต้องการอย่างนั้น ทำ ไปมันก็มีแต่ฟันแต่ไฟเผาไหม้

ใครอยากเป็นทุกข์ในโลกนี้ ถ้าเราเก่งจริง ๆ ตามความคาดหมายของเราจริง ๆ ให้สมมักสมหมายตามที่เราคิดไว้ เกิดมานี้ใครต้องการทุกข์ใหม่ ไม่มีใครต้องการ ก็ อย่าให้มันมีทุกข์ชิ แล้วทำไมมันมีอยู่ทุกข์ทุกหัวคน ผู้ที่ไม่เชื่อว่าบาปว่าบุญว่านรก สวรรค์นี้ ความทุกข์ก็บีบหัวใจมันอยู่ ความทุกข์กับนรกมันติดพันกันอยู่นี้ เหมือนไฟ กับความร้อนมันก็ติดพันกันอยู่แยกกันได้อย่างไร ความทุกข์กับนรกมันติดพันกันอยู่ เหมือนไฟกับความร้อนนั่นแหละ เราจะไปแยกมันได้อย่างไร เราไม่เชื่อพระพุทธเจ้านี้ละ คนที่หนามากที่สุด เราเป็นคนประเภทไหนให้ไปวินิจฉัยตัวเองนะ อย่าไปหาวินิจฉัยคน นั้นคนนี้ ดูถูกคนนั้นยกยอคนนี้ ไม่ถูก เห็นเขาไม่ดีให้จับเอามาพิจารณาตัวเอง เห็นเขา ดีก็มาพิจารณาตัวเองเอามาเป็นคติตัวอย่าง เห็นเขาไม่ดีแล้วปิดออก เราอย่าทำอย่าง นั้น นั่นจึงเรียกว่า โอปนยิโก น้อมเข้ามาสู่ตัวของเราเอง

เวลาไปพบเห็นอะไร ๆ นี้ พอพูดอย่างนี้แล้วก็ให้ระลึกถึงเรื่องธรรมกับกิเลสนะ เวลาจิตเป็นกิเลสมันจะมองเห็นอะไรได้ยินอะไรนี่จะเป็นกิเลสล้วน ๆ ไปเลยนะ แต่เจ้า ตัวไม่รู้ เพราะกิเลสออกหน้า ๆ สัมผัสอะไรกิเลสรับ ๆ รับไปหมด ดึงเราไปลากเราไป ทั้งนั้น นี่เวลามันหนาหนาขนาดนั้น ไม่ได้คำนึงถึงผิดถูกดีชั่วแหละ ทีนี้เวลาบำเพ็ญ ธรรมเข้า ๆ ธรรมนี่คือเครื่องความสว่าง สว่าง ๆ เห็นอะไร เห็นที่มันมืด ที่มีก็คือตัว กิเลส แน่ะ มันก็เห็นนั่น เห็นก็ละไป ๆ ต่อจากนั้นตา หู จมูก ลิ้น กาย ตลอดถึงจิตใจ คิดไปเรื่องใดเป็นแต่ธรรมล้วน ๆ ไปเลย เพื่อแก้กิเลสฆ่ากิเลส

แต่ก่อนกิเลสฆ่ากรรม คิดเห็นอะไรมีแต่เรื่องของกิเลสฆ่ากรรมฆ่ากรรมแลก
ไป เป็นทุกข์ไปตาม ๆ กัน ทีนี้เวลาธรรมมีอำนาจแล้วฆ่ากิเลส ความสุขเสริมขึ้นเรื่อย นี้
ละไม่ผิดกันอย่างไร ร้อยเปอร์เซ็นต์เหมือนกัน เวลากิเลสมีอำนาจ ทุกอาการเคลื่อนไหว
ของใจ กาย วาจา ความประพฤติหน้าที่การงาน จะเป็นเรื่องของกิเลสทั้งนั้นเป็นผู้ชักผู้
จูงไป ทีนี้เวลาจิตเป็นธรรมแล้วเป็นธรรมแก่กล้าขึ้นโดยลำดับแล้ว พลิกแบบตาลปัตร
นะ กลับมาเป็นธรรมทั้งหมด ตามองเห็นพบเป็นธรรมแล้ว เอามาพิจารณาเป็นธรรม ๆ
หุ้ได้ยิน สัมผัสสัมผัสอะไรเป็นธรรม แม้ที่สุดความคิดเกิดขึ้นมาก็เป็นอรรถเป็นธรรม
แก่กันเป็นลำดับลำดับ

นั่นละถึงเวลาธรรมมีกำลังแล้วแก้กิเลสเป็นอัตโนมัติเหมือนกัน เหมือนกิเลสผูก
มัดสัตว์ทั้งหลายเป็นอัตโนมัติของมัน เวลาธรรมมีกำลังกล้าแล้วก็ธรรมเป็นอัตโนมัติแก้
กิเลสเป็นอัตโนมัติไปเลย จนกระทั่งสิ้นซาก มันเสมอกันอย่างนี้ เพราะฉะนั้นคำว่ากิเลส
กับธรรมจึงเสมอกันตลอดไป เป็นคู่ขนานกันไปเลย กิเลสก็เป็น อกาลิโก ทำให้เกิด
กิเลสเล็กน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับผู้ทำ ทำมากเท่าไรผลของกิเลสจะแสดงเป็นความทุกข์
ขึ้นมา ๆ เรื่อย ๆ ๆ จนกระทั่งถึงทนไม่ไหว ทนไม่ไหวก็ให้ทน เพราะจิตตายไม่เป็น
ต้องทน ทีนี้ทางด้านฝ่ายธรรมะก็เหมือนกัน สิ่งสมขึ้น ๆ มากขึ้น ๆ ก็เป็นธรรมตลอด
เป็นกุศลตลอดเข้าสู่หัวใจตลอด ๆ ก็เบิกใจออกกว้างออก ๆ ก็พุ่งเป็นอัตโนมัติไปเลย

นี่ละเรื่องของธรรมกับกิเลสจึงเสมอกันตลอดเป็นอกาลิโก ไม่มีกาลสถานที่เวลา
เวลา คิดให้เป็นกิเลสเป็นได้วันยังค่ำ คิดให้เป็นธรรมเป็นได้วันยังค่ำเสมอกันหมด
ธรรมกับกับกิเลสจึงเป็นคู่เคียง เหมือนสองฝั่ง ฝั่งนี้เป็นกิเลสฝั่งนี้เป็นธรรม เป็นสองฝั่ง
ไปด้วยกัน ผู้ที่จะฝืนกิเลสนี้มันลำบาก เบื้องต้นลำบากมากไม่ใช่ธรรมดา หนักมากที่สุด
เลย เพราะกิเลสมีกำลังมาก เราจะกระดิกออกไปทางคุณงามความดีถูกมันมัดมันตีมัน
หาเรื่องหาราวผูกมัดเหมือนเราเป็นผู้ต้องหา ถูกกิเลสมัดอยู่ตลอดเวลา ถ้าจะทำความ
ดีอะไรมันต้องมัด ๆ ถ้าเป็นไปตามมันแล้วเปิดโล่งเลย ให้ไปได้สะดวกจมไปเลย นี่
เรื่องกิเลสมันมัด

ทีนี้เวลาธรรมเข้าแย่ง แย่งกัน ๆ แย่งกันไปแย่งกันมาหลายครั้งหลายหนธรรมก็
มีกำลัง ต่อไปก็ค่อยเบื่อกว้าง ๆ ทีนี้ทางธรรมก็ราบรื่น ทางกิเลสก็อ่อนตัวลง ธรรมราบ
รื่นเข้าไปเรื่อย ๆ ทีนี้ไม่ได้ทำอยู่ไม่ได้ สู้ตายเรื่องบำเพ็ญธรรมเพื่อละกิเลสเป็น
อัตโนมัติไปเลย จนกระทั่งถึงความหลุดพ้น หยุดไม่ได้ นั่นเป็นอย่างนั้นนะ ให้พากันจำ
เอาไว้คือหลักความจริงถอดออกมาจากหัวใจที่ได้ปฏิบัติมา ให้พี่น้องทั้งหลายฟัง สิ่ง
ที่กล่าวมาเหล่านี้เราไม่ได้ไปหามาจากโลกไหน ออกจากหัวใจพระพุทธเจ้า ออกจากหัวใจ
กิเลสอยู่ที่ใจ ธรรมอยู่ที่ใจ หาได้ด้วยกันทั้งสองอย่าง ใครฉลาดก็หาเอาอรรถเอาธรรม

แก้ตัวเองไปเรื่อย ใครโง่ก็หากิเลสหาพินหาไฟมาเผาตัวแล้วก็จมไปเรื่อย ๆ ไม่มีวันคืนปีเดือน มีแต่มีดกับแจ็กมีความหมายอะไร มันแก้ทุกข์คนไม่ได้นะมีดกับแจ็กนะ ต้องธรรมแก้กิเลส

กิเลสไม่มีมีดมีแจ็ก เกิดได้ตลอดเวลาเผาได้ตลอดเวลา ธรรมไม่มีมีดมีแจ็กแก้ได้ตลอดเวลา นั้น ต้องเอาธรรมมาแก้ยาไปเอาวันคืนปีเดือน ตื่นขึ้นมาวันไหนก็วันนั้นวันนี้ อาทิตย์ จันทร์ อังคาร พุธ ว่าไปอย่างนั้น มีแต่มีดกับแจ็ก ก็ไปใส่ชื่อเขาเฉย ๆ ความทุกข์อยู่กับเราไม่ได้อยู่กับมีดแจ็กนะ มันอยู่กับคน เพราะฉะนั้น วินิจฉัยคนคือเราให้ตีอย่าอยู่เปล่า ๆ นอนเปล่า ๆ ตายเปล่า ๆ ไม่เกิดประโยชน์อะไร โอ๊ย.พูดแล้วน่าสลดสังเวชนะ มันหนามันหนากจริง ๆ มนุษย์เรานะ ฟาดให้มันจำหมดแล้ว เรียกว่าเสาะแสวงหาที่พึ่ง ๆ นั้น ไม่มีหาทั้ง ๆ ที่แต่ก่อนมันดินมันตีดหาที่พึ่งที่เกาะที่ยึด เวลาได้เต็มเหนี่ยวเป็นที่พอใจแล้วเปิดโล่งหมด ไม่มีคำว่าหาที่พึ่ง หาอะไรพอแล้ว เรียกว่าพอไม่หาถ้าพอแล้ว นั่นละความไม่หา ก็คือความไม่หิว ไม่ผาดโผนโจนทะยานติดดินอย่างนั้นอย่างนี้ ให้ได้รับความทุกข์ความทรมาน ก็มีแต่ความพอเหมาะพอดีไปเท่านั้น

พากันจำเอานะ วันนี้พูดไม่มากนักละ เดียวนี้โลกกำลังหนาแน่นขึ้นทุกวัน ๆ แหม พิลึกพิลั่นนะ เราจนทุเรศนะเวลานี้ มันกรรมอะไรก็ไม่รู้ละ อยู่ ๆ ก็ได้มาช่วยโลกช่วยสงสารแล้วออกมากระดานสนามรบเวทีเสียด้วยนะ สุดท้ายมีแต่หลวงตาบ๊วออกสนามรบนะ พิจารณา เราก็ค้นเอาเพราะเพื่อประโยชน์แก่โลก เรายืนตายเมื่อไรเราไม่เคยสนใจกับมันละ ไอ้เรื่องเป็นเรื่องตายมันติดกับเราแล้ว มันจะแสดงออกเมื่อไรก็เป็นเรื่องของมันที่มีอยู่แล้วแสดงออกนะ ไม่ใช่ไปหาความตายมาจากไหน มันอยู่กับเราทุกคน

ความเป็นความตายไม่มีใครเหนือใครเลย เพราะฉะนั้นใครอย่าเหยื่อหยิ่งจองหองอย่าโอ้อวด อย่าทำทนายธรรมทั้งหลายถ้าไม่อยากจม ให้ตั้งหน้าตั้งตากราบธรรมคือความเลิศเลอของพระพุทธเจ้าที่แสดงมา เราจะพอมิฝิ่งมีฝามีที่เกาะที่ยึดนะคนเรา ถ้าไม่มีความจำเป็นมันไม่หาสิ่งป้องกันนะ ถ้ามีความจำเป็นมันหาสิ่งป้องกัน มีหิวก็ต้องหาอาหารมาบรรเทา มาเยียวยากัน ถ้ามันจำเป็นมันต้องหาที่ยึดที่เกาะ นี้เราหาได้อะไร เวลานี้เราหาแต่กิเลส เกาะตรงไหนมีแต่พินแต่ไฟพลังง ๆ หาอรรถหาธรรมเกาะแล้วติดปุบ ๆ นี้เราหาสิ่งที่สมหวังให้หาตั้งแต่บัดนี้เสียนะ ตายไปแล้วจึงนิมนต์พระมา กุสลา ธมฺมา หาอะไร เอาละทีนี้จะให้พร ได้เวลาแล้ว

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet

www.luangta.com